

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205872
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617205872.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a sudkyň Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov: matka E. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., D. A. XXXX/X a otec S. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., J. Z. XXXX/XX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15. januára 2018 č. k. 10P/118/2017-44 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/346/2013 zo dňa 18. 06. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6CoP/24/2015 zo dňa 30. 09. 2015, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 17. 10. 2015 v časti výživného tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého S. zo sumy 90 eur na sumu 110 eur mesačne, s účinnosťou od 01. 09. 2017. Zročné výživné za čas od 01. 09. 2017 do 31. 12. 2017 v sume 80 eur na maloletého S. súd povolil otcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. V ostatných častiach ponechal uvedené rozsudky nezmenené. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Uviedol, že matka sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného na maloletého S. zo sumy 90 eur na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2017 a návrh zdôvodnila tým, že maloletý je narodený mimo manželstva, otcovstvo k nemu je usporiadané, dieťa je zverené do jej osobnej starostlivosti a otec je zaviazaný platením výživného, ktoré bolo naposledy upravované rozsudkom sp. zn. 9P/346/2013 zo dňa 18. 06. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6CoP/24/2015 zo dňa 30. 09. 2015, kedy bola určená vyživovacia povinnosť otca v sume 90 eur mesačne s účinnosťou od 01. 11. 2013. Keďže odvtedy sa náklady na zaopatrenie dieťaťa neustále zvyšujú a výška výživného už nepokrýva jeho potreby, je nútená podať návrh na súd. Maloletý S. C. sa narodil dňa 18. 12. 2005 z mimomanželského vzťahu rodičov, otec k nemu uznal otcovstvo. Rozsudkom súdu sp. zn. 10P/7/2005 zo dňa 31. 01. 2006 súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 650,- Sk mesačne s účinnosťou od 18. 12. 2005. Úprava práv a pomerov rodičov k maloletému bola vykonaná naposledy rozsudkom súdu sp. zn. 9P/346/2013 zo dňa 18. 06. 2015 tak, že súd tieto pomery upravoval nanovo, pretože rodičia po tom, čo boli v minulosti upravované ich rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, obnovili spolužitie, žili v spoločnej domácnosti po dobu dvoch rokov až do septembra 2013,

kedy sa otec zo spoločnej domácnosti odsťahoval. Uvedeným rozsudkom súd rozhodol, že mal. S. C. zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, ota zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 90 eur mesačne s účinnosťou od 01. 11. 2013 vždy do 15-ého dňa v mesiaci vopred k rukám matky, zameškané výživné za čas od 01. 11. 2013 do 30. 06. 2015 v sume 500 eur súd povolil otcovi splatiť v splátkach po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Zároveň súd upravil aj styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hodiny. Súd rozhodol aj o náhrade trov konania tak, že tieto trovy v sume 535,36 eura hradí štát a že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti rozsudku podali odvolanie obidvaja rodičia, Krajský súd v Nitre o nich rozhodol rozsudkom sp. zn. 6CoP/24/2015 zo dňa 30. 09. 2015 tak, že rozsudok v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca a v časti úpravy styku potvrdil a v časti zročného výživného, v časti trov konania štátu a trov konania účastníkov napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Rozsudkom sp. zn. 9P/346/2013 zo dňa 02. 03. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 03. 2016 súd opätovne rozhodol o zameškanom výživnom tak, že zameškané výživné za čas od 01. 11. 2013 do 29. 02. 2016 v sume 420 eur povolil otcovi splácať po 15 eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, o trovách konania rozhodol tak, že trovy konania v sume 535,36 eura platí štát a že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V čase poslednej úpravy výživného otec pracoval v spoločnosti FALC s. r. o. Topoľčany s čistým priemerným mesačným zárobkom 416,55 eura, býval v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorej prispieval na bývanie, matka poberala peňažný príspevok na opatrovanie v sume 91,88 eura na opatrovanú osobu - maloletého S., ďalej poberala príspevok vo výške 199,60 eura a invalidný dôchodok v sume 286,90 eura a rodinné prídavky na dve deti vo výške 47,04 eura. Okrem maloletého S. matka mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a to k maloletej E. C., nar. XX. XX. XXXX, ktorá je tiež zverená do jej osobnej starostlivosti a na ktorú jej otec N. M. bol zaviazaný platiť výživné v sume 100 eur mesačne. Matka s deťmi bývala v jednoizbovom mestskom byte, kde mala mesačné náklady na nájomné vo výške 300 eur, elektrinu 25,26 eura, splácala úver poskytnutú VÚB, a. s. po 34,46 eura mesačne. V súčasnosti je otec zamestnaný naďalej u toho istého zamestnávateľa, jeho priemerný mesačný príjem za posledný rok je 534 eur. Koncom roka 2016 mu zomrela matka, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, odvtedy si náklady na bývanie v byte, ktorý po matke zdedil, platí sám a tieto predstavujú poplatky súvisiace s užívaním bytu v sume 120 eur, elektrina 17 eur, štvrtročne satro 44,74 eura, ročne za odpad 25 eur, poisťku za auto 64,41 eura, poisťku za byt 17,72 eura. Ďalšie vyživovacie povinnosti mu nepribudli, výživné na maloletého S. platí riadne, spláca ešte aj zameškané výživné, nad rámec výživného maloletemu kupuje darčeky pri príležitosti sviatkov a kúpil mu už tri nové mobilné telefóny, keďže si ich maloletý poškodil. Matka je od 23. 05. 2017 zamestnaná u pani Aleny Chudobovej TOP - TEXT Jacovce, s priemerným mesačným zárobkom 300 eur, okrem toho pobera invalidný dôchodok v sume 343,80 eura a kompenzačný príspevok na mal. S. z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany v sume 18,39 eura. S deťmi býva v jednoizbovom mestskom byte, za ktorý platí mesačne nájomné 291 eur, elektrinu 23 eur, Satro 14,58 eura. Okrem toho spláca pôžičku poskytnutú jej bankou, ako aj fyzickou osobou, má tiež dlh voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch vo výške 75,64 eura a vo výške 118,55 eura. Do 28. 08. 2016 matke so starostlivosťou o deti (osobnou aj finančnou) pomáhala jej matka, ktorá v uvedený deň zomrela, odvtedy sa matka o deti stará sama. Výživné na jej dcéru E. C., nar. XX. XX. XXXX, ktoré bolo naposledy upravené rozsudkom súdu sp. zn. 11P/155/2010 zo dňa 27. 10. 2010 na sumu 100 eur mesačne, otec dieťaťa N. M. neplatí, preto matka pobera náhradné výživné. Maloletý S. je žiakom 5. ročníka Špeciálnej základnej školy internátnej pre žiakov s narušenou komunikačnou schopnosťou v R., na ul. pod E., kde matka prispela na ZRPŠ sumou 5 eur, denná platba za stravu v školskej jedálni je 1,09 eura, 2 eurá mesačne za pobyt maloletého v školskom klube. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov u všetkých účastníkov konania. U maloletého v tom, že je vo vyššom ročníku špeciálnej základnej školy, že vyrástol, matka má náklady na zaobstaranie primeranej obuvi a ošatenia pre dieťa, ako aj na školské potreby, o čom predložila doklady. U matky sa zmenili pomery v tom, že sa od mája 2017 zamestnala a u otca došlo k zvýšeniu priemernej mesačnej mzdy. Obidvom rodičom zomreli v roku 2016 ich matky, ktoré im pomáhali aj finančne. Matka má naďalej vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, otec len k maloletemu S.. Keďže potreby maloletého od poslednej úpravy výživného si vyžadujú zvýšené náklady, súd s prihliadnutím na vek a odôvodnené potreby maloletého, ako aj na pomery u obidvoch rodičov, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca o 20 eur mesačne na sumu 110 eur, pričom súd zohľadnil, že od poslednej úpravy výživného sa síce príjem otca zvýšil, ale len mierne, približne o 120 eur, ale zároveň sa zvýšili jeho nevyhnutné mesačné výdavky na bývanie, ktoré si od smrti jeho matky platí sám. Naproti tomu, matkin príjem sa zvýšil, keďže od mája minulého roka sa zamestnala a

okrem mzdy poberá aj plný invalidný dôchodok, zároveň však súd prihliadol aj na to, že zo svojho príjmu matka uhrádza nielen svoje náklady, ale aj náklady svojich maloletých detí. Výška zvýšeného výživného podľa názoru súdu zohľadňuje všetky kritériá, na ktoré súd musí pri určovaní výživného podľa citovaných zákonných ustanovení prihliadať a je v možnostiach a schopnostiach otca takéto výživné aktuálne na maloletého platiť. Výživné súd zvýšil s účinnosťou od 01. 09. 2017, v súvislosti s nástupom maloletého do ďalšieho ročníka špeciálnej základnej školy, pretože minimálne od tohto dátumu sa výdavky na jeho potreby, ako je nákup školských potrieb, ošatenia, obuvi a pod., zvýšili. Zročné výživné za čas od 01. 09. do 31. 12. 2017 v sume 140 eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky sa stane zročným celý dlh. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla včas podaným odvolaním matka, domáhajúc sa ním jeho zmeny tak, že vyživovacia povinnosť otca bude zvýšená na sumu 150 eur mesačne, počnúc od 01. 09. 2017. Mala za to, že vzhľadom na výdavky maloletého S. a na rast životných nákladov určená suma výživného vo výške 110 eur mesačne nie je dostatočná, pričom zároveň je v možnostiach a schopnostiach otca aj pri zohľadnení jeho výdavkov, aby platil výživné 150 eur mesačne. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaujímal, aký druh nehnuteľnosti otec zdedil po svojej matke. Súd v dostatočnej miere nezisťoval životnú úroveň na strane otca, na ktorej sa má podieľať i maloletý S.. Súdom určené výživné vo výške 110 eur mesačne považuje za nepostačujúce na pokrytie životných potrieb maloletého S..

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že s odvolaním matky nesúhlasí. Nemyslí si, že bolo potrebné vôbec zvyšovať vyživovaciu povinnosť vzhľadom ku krátkej dobe od poslednej zmeny jeho vyživovacej povinnosti a žiadnej zmeny výdavkov na syna, syn chodí do tej istej školy. Matke sa finančná situácia zlepšila, pretože popri poberaní invalidného dôchodku, poberaní dvoch výživných, prídavkov na deti sa ešte aj zamestnala, čo spolu činní cca 1.000 eur. Jemu sa finančná situácia zhoršila, pretože po smrti matky sa musí sám podieľať na platiach bytu a ostatných poplatkov, o ktoré sa predtým delili dvaja. Súhrn matkiných príjmov sa pohybuje na úrovni 1.000 eur. Jeho príjem je 533 eur mesačne. Vzhľadom na jeho príjem, vyživovacia povinnosť je už aj teraz privysoká. So zvýšením výživného nad sumu 110 eur nesúhlasí. Matka by si mala lepšie prerozdeliť jej každomesačný príjem. E. C. zomrela matka a zostal po nej 2-izbový byt. Teraz môže využiť na svoje bývanie tento výrazne lacnejší byt a nemusia platiť náklady za dva byty (jej mestský byt a byt po matke).

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

5. Predmetom konania je návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletého S. C., nar. XX. XX. XXXX. Podaným návrhom, doručeným súdu prvej inštancie dňa 28. 09. 2017, matka žiadala, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého S. zo sumy 90 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, počnúc od 01. 09. 2017. V odôvodnení návrhu poukázala na to, že naposledy bola určená vyživovacia povinnosť otca na syna rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/346/2013 zo dňa 18. 06. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6CoP/24/2015 zo dňa 30. 09. 2015, a to sumou 90 eur mesačne, počnúc od 01. 11. 2013. Nakoľko náklady na zaopatrenie maloletého dieťaťa sa neustále zvyšujú, výška výživného už nepokrýva jeho potreby, z ktorého dôvodu podala návrh na súd.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyiac, súd prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

10. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, keď súd prvej inštancie správne a dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a správne rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloletého S. a to tak vo vzťahu k výške zvýšeného výživného, ako i počiatku plnenia zvýšeného výživného. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými právne relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na posúdenie návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému S., nar. XX. XX. XXXX.

11. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči maloletému S. došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa sa týkala zvýšenia jeho výdavkov v súvislosti s jeho zvýšeným vekom a celkovým nárastom životných nákladov ako takých. Rovnako správne vyhodnotil zmenu pomerov na strane otca maloletého B., ktorému sa od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti zvýšil príjem o cca 120 eur, pričom prihliadol súčasne na skutočnosť, že od smrti matky otca sám zo svojho príjmu uhrádza výdavky na bývanie, na ktorých sa počas svojho života pomerne podieľala i jeho matka, s ktorou žil v spoločnej domácnosti. Taktiež na strane matky došlo k zmene pomerov tým, že táto okrem invalidného dôchodku, kompenzačného príspevku na maloletého S., poberá i príjem zo zamestnania (od 05/2017) vo výške 300 eur mesačne. Všetky tieto okolnosti súd prvej inštancie správne vyhodnotil, keď ustálil, že schopnostiam a možnostiam otca, ako i odôvodneným potrebám maloletého S. zodpovedá zvýšené výživné vo výške 110 eur mesačne, počnúc od 01. 09. 2017. V tejto súvislosti je namieste uviesť i to, že je nesporné, že nárast životných nákladov a zvyšovanie veku dieťaťa samo o sebe v zásade odôvodňuje predpoklad zvýšených výdavkov na dieťa. V danom prípade od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca uplynulo obdobie cca 2 rokov, od ktorej doby, tak ako už odvolací súd uviedol vyššie, je možné konštatovať nárast životných nákladov na dieťa práve v súvislosti so zvýšeným vekom dieťaťa, keď na druhej strane nie je možné konštatovať, že by jeho výdavky preukázateľne vzrástli v takej zásadnej miere, ktorá by odôvodňovala i zásadnú zmenu výšky vyživovacej povinnosti otca (pri súčasnom zohľadnení jeho možností a schopností). Výdavky maloletého S. z hľadiska ich charakteru sú porovnateľné s tými, ktoré malo dieťa i v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, keď matka v tomto konaní žiadne iné výdavky neprezentovala, a to také, ktoré by bolo možné kvalifikovať za zodpovedajúce výraznej zmene pomerov na strane dieťaťa. Preto je odvolací súd tohto názoru, že

súd prvej inštancie správne posúdil všetky významné okolnosti, určujúce rozhodovanie súdu o zmene výživného, keď za primerané možnosti a schopnosti otca, ako i odôvodneným potrebám dieťaťa považoval zvýšené výživné vo výške 110 eur mesačne. K argumentácii matky v podanom odvolaní, že otec po matke dedil, je potrebné poukázať na to, že rovnako dedila i matka po svojej matke, navyše, na rozdiel od otca, predmetom dedenia nebol byt, ktorý by tvoril jej obydlie (ako je to v prípade otca), ale ďalší byt. Potom je namieste zvážiť i skutočnosť, či z hľadiska regulácie mesačných výdavkov matky je namieste uhrádzať náklady za dva byty, tak ako matka uviedla na ÚPSVaR Topoľčany dňa 28. 11. 2017 (záznam č. I. 55 spisu).

12. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd je tohto názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zohľadňuje všetky zásady určujúce rozhodovanie súdu o výživnom, a tak je vecne správne, preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).